

ԼՍԷ ՉԱՅՆԸ ՍՐՏԻԴ

Ծովն է խաղաղ՝ հոգիիս պես...
Անոր եզրին ոտքերով մերկ
Կանգնած եմ արդ ժայռի սը պես,
Ու կը թուայ թէ ժայռն այդ լերկ
Դար ու դարեր հոն էր այնպես
Ինչպես հիմա, ինչպես երէկ...:

Մայրամուտն է աչքերուս դէմ...
Երազներուս հնոցն անշէջ...
Կարսիւր յուշեր՝ շատեր կ'ըսեն,
Հոնկէ կու գան կեանքին մեր խեղճ
Կրկին տալու յոյսի ծովն
Մերթ յուշելով անցեալը պերճ...:

Ոտքերուս շուրջ աղոտ ջուրեր,
Ոտքերուս տակ աագ ոսկի,
Ծունկի կու գամ եւ իմ ափերն
Հասագոյքն են տիեզերքի
Կարծես գրկած... եւ անդունդներ
Ես կը շնչեմ շունչով կեանքի...:

Ոսկին կարսիւր սայրամուտի,
Բոյնը յաւտ՝ երազներուս,
Ուրկէ եկայ ինչպես արփի,
Ինչպես հիպէ՝ լոյսէ ի լոյս,
Ու փռչիէն սա խաւարի
Մարսին առի, հողեղէն լուծ...:

Գիշեր իջաւ հոգւոյս վըրայ...
Լոյսը կեանքիս ինչպես արեւ
Չը սընաց նոյն, սրտի չափ նա
Բանտընցաւ փռշով անթեւ...:
Ու ծովն այս խենթ ու անխընայ
Սորվեցուց ինձ կռուիլ անհեւ...:

Գիշեր իջաւ... Ես մեկնեցայ...
Հոգիս սակայն մընաց այնտեղ
Ժայռ սը ինչպես ջուրի վըրայ...:
Բարի անցորդ երբ գաս այստեղ
Խորհրդողածել կեանքի վըրայ
Թեւ տուր հոգւոյդ պահ սը միայն

Որ լսես ձայնը քու սրտին...:

ԲԱԳՐԱՏՈՒՆԻ